

DOSAR TEMATIC

DISCURSUL TURISTIC : CĂLĂTORII, TURISM, EVAZIUNE / I/ STUDII DE LINGVISTICĂ

CÂND TERMINOLOGIA MUZICALĂ ITALIANĂ TRAVERSEAZĂ ALPII, CANALUL MÂNECHI ȘI DUNĂREA

Adriana COSTĂCHESCU
Universitatea din Craiova, România
acostachescu@gmail.com

Autoarea analizează aproximativ optzeci de termeni muzicali care provin din italiană și sunt utilizați în franceză, engleză și română. Notația muzicală este un sistem semiotic complex, în care cuvintele ocupă un loc secundar. Spre deosebire de alte sisteme semiotice mixte, alcătuite din cuvinte și procedee specifice de scriere ("formulele" matematicii, fizicii, chimiei etc.), partiturile muzicale nu sunt doar o metodă de codificare a "textului" muzical creat de un anumit compozitor, ci și un set de îndrumări pentru interpret, asemănătoare unor instrucțiuni de utilizare. Termenii muzicali creați în italiană, care trec în alte limbi sub formă de împrumuturi, prezintă o stabilitate semantică remarcabilă, având același sens în cele patru limbi analizate. În franceză și în română, majoritatea termenilor italieni au fost adaptați la sistemul fonetic, morfologic și/sau lexical al limbii țintă. Astfel de adaptări sunt rare în limba engleză. Franceza ocupă un loc aparte în raport cu engleza și româna, fiind uneori canalul de intrare pentru termenii muzicali italieni. În unele cazuri, cuvintele italiene au fost luate ca model pentru o extensie semantică a unui cuvânt similar care exista deja în limba țintă.

Cuvinte-cheie : *termeni muzicali de origine italiană, adaptări morfologice și/sau lexicale, extensii semantice, filiera împrumuturilor*

PEREGRINĂRI VEST-AFRICANE PRIN MODALITĂȚI ASERTIVE ȘI EVALUATIVE ÎN ALLAH N'EST PAS OBLIGÉ DE AHMADOU KOUROUMA

Saibou DIARRA
Universitatea Félix Houphouët Boigny, Côte d'Ivoire
sadioire11@yahoo.fr

Acest articol analizează două modalități enunțative: aserțiunea și adjectivele evaluative. Aceste modalități permit vorbitorului să își modalizeze discursul prin descrierea obiectelor și a fenomenelor în funcție de propria sa percepție. În acest sens, lingviștii includ aceste modalități în categoria mărcilor subiectivității lingvistice. În *Allah n'est pas obligé*, narațiunea se concentrează pe peregrinările personajului principal în diverse țări și orașe din Africa de Vest. Implicit, Kourouma oferă cititorului o panoramă turistică a călătoriei sale. Modalitățile alese de autor pun în evidență această funcție a limbii. Enunțarea va fi folosită pentru a evidenția percepțiile vizuale ale vorbitorului prin intermediul mărcilor modale. Dintr-o perspectivă pragmatică, vom analiza indicațiile turistice care apar în roman.

Cuvinte-cheie : *aserțiune, evaluativ, modalități, turistic, enunțare*

SCURTĂ CĂLĂTORIE ÎN LUMEA NANOȘTIINȚEI ȘI A NANOTEHNOLOGIEI : UN PROIECT MULTILINGV DE TRADUCERE A TERMINOLOGIEI ȘTIINȚIFICE

Daniela DINCĂ
Universitatea din Craiova, România
danadinca@yahoo.fr

Pornind de la realizarea unui proiect multilingv care vizează publicarea lucrării *Breve viaggio multilingue nel nanomondo. Con un glossario di nanoscienze e nanotecnologie* în șase limbi (engleză, franceză, italiană, germană, rusă și română), acest articol își propune să pună în evidență demersul traducătorului și, în același timp, să readucă în discuție dezbaterea clasică între cele două tipuri de abordare a traducerii: semasiologică și/sau onomasiologică. Concluzia care se desprinde este că aceste două abordări sunt complementare, asigurând o dublă lectură inter- și intra-lingvistică, deoarece traducătorul are mai multe căi de acces în lumea nanoștiințelor și a nanotehnologiilor, prin intermediul unor trasee care-i garantează o călătorie în noul univers terminologic.

Cuvinte-cheie : *terminologie, traducere, onomasiologic, semasiologic, nanotehnologie*

MODALITĂȚI DE CONSTRUIRE A ETHOSULUI ÎN DISCURSUL GHIDULUI DE MUZEU

Alice IONESCU
Universitatea din Craiova, România
alice.ionescu@yahoo.com

Articolul nostru își propune să analizeze modalitățile discursive de construcție a ethosului instituțional al ghizilor în timpul vizitelor-conferințe din muzee de artă din Franța. Perspectiva generală a cercetării noastre este cea a analizei discursului de specialitate, mai precis a discursului oral al ghizilor de muzeu, ale cărui caracteristici generice pot fi considerate ca mărci identitare ale instituției culturale/turistice din care aceștia fac parte. Întrebările la care studiul nostru va încerca să răspundă sunt: *Ce fel de ethos construiesc ghizii de muzeu? Care sunt strategiile discursive folosite de aceștia pentru a reflecta o imagine valorizantă a lor/instituției pe care o reprezintă și pentru a-și construi ethosul profesional?* Scopul nostru este acela de a identifica instrumentele lingvistice și mărcile discursive care permit urmărirea și reconstrucția procesului de construire a ethosului. Corpusul oral pe care se bazează analiza noastră a fost constituit între 2015 și 2016, în muzee de artă din Dijon și Beaune.

Cuvinte-cheie : *ethos discursiv, (inter)subiectivitate, modalizare, discurs turistic*

HIPERBOLA ÎN COMENTARIILE DIN SPANIOLĂ PE TRIP ADVISOR: MUZEUL LOUVRE VĂZUT PRIN LUPĂ

Stéphane PATIN
Universitatea din Paris, Franța
stephane.patin@u-paris.fr

Luvrul, muzeul francez cel mai vizitat din lume, face obiectul a numeroase comentarii de evaluare online pe platforme de rezervări precum *TripAdvisor*. Respectând principiul turismului 2.0, vizitatorii muzeului își scriu recenziile, constituind astfel un tip specific de discurs în care enunțarea, într-un registru epidictic, elogiază locul vizitat. Prin prisma textometriei, lucrarea de față își propune să analizeze acest material discursiv autentic punând în evidență modul în care utilizarea hiperbolei constituie o strategie retorică de seducție și persuasiune.

Cuvinte-cheie : *turism 2.0, hiperbolă, discurs, comentariu, textometrie*

MECANISMELE SOCIODISCURSIVE DE EXPRIMARE A ÎNCÂNTĂRII ÎN BLOGURILE DE CĂLĂTORIE

Eugénie PEREIRA COUTTOLENC
Universitatea din Paris, Franța
eugeniepereira@hotmail.fr

În cadrul teoretic și metodologic al analizei discursului, ne propunem să studiem modul în care conceptul de *încântare* (Réau/Poupeau 2007; Winkin 2002) apare în blogurile de călătorie, pe baza unui corpus format din 114 postări, 115 fotografii și 345 de comentarii. Sunt puse în evidență mecanismele enunțative și semiotice folosite de bloggeri pentru a duce cititorul într-o lume imaginară, în care realitatea cedează locul miraculosului. *Cum își seduc autorii cititorii în textualitatea particulară a blogului? Cum se combină negarea dimensiunilor sociale cu postările online de pe blogurile de călătorie? Cum pare să reacționeze acest public anonim?* După ce vom situa această lucrare în contextul cercetărilor asupra discursurilor turistice, vom trece în revistă, pe baza unor indicii lingvistice și plurisemiotice, modul cum se elaborează iluzia unei reprezentări extraordinare a destinației în tiparele clasice ale comunicării turistice. Apoi, pe baza analizei enunțurilor și a câmpurilor semantice mobilizate, vom expune modul în care bloggerii introduc, valorizează și evaluează locul descoperit. În cele din urmă, vom arăta că cititorii pot să nu fie interlocutorii naivi pe care i-am putea presupune.

Cuvinte-cheie : *analiza discursului, discurs turistic, încântare, blog de călătorie, acte de vorbire*

DISCURSUL GHIDURILOR TURISTICE FRANCEZE DESPRE ROMÂNIA

Anda RĂDULESCU
Universitatea din Craiova, România
andaradul@gmail.com

Folosind o întreagă strategie de celebrare a unei țări sau a unei regiuni, ghidurile turistice se dovedesc a fi unul dintre cele mai importante instrumente care încurajează turistul să descopere locuri, culturi sau gastronomii insolite. Îmbinând descrierea, narațiunea, explicația și argumentarea, discursul ghidurilor este hibrid, fiind descriptiv, promoțional, procedural, critic și didactic. În articolul nostru ne propunem să vedem cum se împletesc aceste diferite tipuri de discursuri în trei ghiduri franceze despre România (*Michelin, Hachette, Petit Futé*) și prin ce procedee încearcă fiecare dintre ele să pună în valoare patrimoniul material și imaterial al acestei țări.

Cuvinte-cheie : *România, discurs turistic, hibriditate, valorizare, procedee stilistice*

DOSAR TEMATIC

DISCURSUL TURISTIC: CĂLĂTORII, TURISM, EVAZIUNE / I/ STUDII DE LITERATURĂ

LOCUL FEMEII SIRIENE ÎN JURNALELE DE CĂLĂTORIE DIN SECOLUL AL XIX-LEA

Malek AL-ZAUM,
ISIT Universitatea Paris III, Franța
abdulmalek.al-zaum.1@sorbonne-nouvelle.fr

Acest articol pune accentul pe rolul femeii orientale în scrierile de călătorie din secolul al XIX-lea. Pentru unii dintre călători, femeia este o sursă de reverie, pentru alții, prezența ei, ca semn major de alteritate și exotism, contribuie la estetica romantică și la imaginile fantastice care se articulează în jurul sexualității, contribuind astfel la construirea unei duble dimensiuni, simbolice și ideologice, a literaturii de călătorie.

Cuvinte-cheie : *femeie orientală, estetic, pitoresc, reprezentare, hammam*

IMAGINEA MAROCULUI ÎN JURNALUL DE CĂLĂTORIE FRANCEZ: *UNE AMBASSADE AU MAROC* DE GABRIEL CHARMES (1887)

Bouchra BENBELLA
Universitatea Moulay Ismaïl, Meknès, Maroc
b.benbella012@gmail.com

Acest articol își propune să arate cum imaginea străinului și a alterității spațiale în romanul *Une Ambassade au Maroc* nu numai că opune două culturi diametral opuse, dar dezvăluie și fundamentele ideologice ale celui care construiește această imagine. În narațiunea sa, Charmes descrie un Maroc în plină decădere politică, dar și culturală, anunțând, ca să spunem așa, sfârșitul exotismului oriental în această țară, dar insinuând că are nevoie, înainte de toate, de intervenția urgentă a Franței "salvatoare" pentru a o scoate din toropeală și din înapoierea stereotipică și seculară.

Cuvinte-cheie : *imagologie, alteritate, colonizare, aspecte culturale, Maroc*

CĂLĂTORIA CA PRETEXT. FICTIONALIZAREA LITERATURII DE CĂLĂTORIE ÎN *UN ALLER SIMPLE* DE DIDIER VAN CAUWELAERT

Ileana D. CHIRILĂ
Universitatea New Hampshire, Statele Unite ale Americii
Ileana.Chirila@unh.edu

Prin fictionalizarea literaturii de călătorie, Didier van Cauwelaert produce nu neapărat o metaforă a literaturii, ci mai degrabă un pretext pentru poietică. Prezentul articol este o analiză a romanului său *Un*

aller simple, și arată cum, folosind intertextualitatea, metalimbajul și procedeul literar de „mise en abîme”, autorul reușește să ficționalizeze mecanismele înseși ale scriiturii. Mai mult, acest articol dezvăluie modul în care parodia și deviația literară deconstruiesc scriitura literaturii clasice de călătorie, arătând că, de fapt, toată literatura este ficțiune.

Cuvinte-cheie : *călătorie, scriitură, Cauwelaert, pretext, mise en abîme, poietică*

POETICA TOPOGRAFIEI ÎN VESTIAIRE DE L'ENFANCE DE PATRICK MODIANO

Romaissa DJOUADI
Universitatea Mohammed Khider, Algeria
djouadiromaissa1995@gmail.com

Articolul nostru își propune să studieze funcția poetică a peisajului topografic pe baza rememorării amintirilor. Aflat în exil, personajul-narator Jimmy Sarano încearcă, printr-o tehnică narativă specifică, să dezvăluie sentimente și senzații aflate în adâncul memoriei sale. Spațialitatea, caracterizată de o amprentă mai mult sau mai puțin specifică, îl ține pe cititor într-o urzeală de gânduri și amintiri greu de înțeles. Pe baza studiului nostru, ne propunem să analizăm reprezentarea spațială a topografiei, legând-o de reprezentarea existențială a personajelor.

Cuvinte-cheie : *spațialitate, exil, deșert, amintiri, sentimente*

« UN PAYS BIEN LOIN, BIEN LOIN, OÙ L'ON VOYAIT DES CHOSES ÉTRANGES ». SCRIITORUL CĂLĂTOR ÎN AUVERGNE ÎN SECOLUL AL XIX-LEA

Laura FOULQUIER
Universitatea Lyon 2, Franța, ArAr, UMR 5138
Laura.Foulquier@ac-lyon.fr

În secolul al XIX-lea, mulți scriitori au venit în Auvergne pentru a descrie izvoarele de ape termale, consemnând aceste impresii în jurnale de călătorie sau în scrisori către rude. Acestea sunt, în mare parte, alimentate de reprezentări, chiar de fantezii. Ce relație cu spațiul și timpul se stabilește într-o regiune considerată aspră și sălbatică, prin mărturiile acestor scriitori?

Cuvinte-cheie : *Auvergne, ruine, turism, vulcan, călătorie*

GAUTIER : EXPLORATOR AL KAMCHATKAI SAU EPIGON AL LUI CHATEAUBRIAND ?

Marie-Christine Alix GARNEAU DE L'ISLE-ADAM
Universitatea Hawai, Manoa, Statele Uniteale Americii
garneau@hawaii.edu

Dacă Théophile Gautier se îndoia de munca lui și se temea să nu fie considerat de posteritate drept "un epigon al descrierii", el era conștient că nu toate "marile genii" care "roiau" în epoca sa vor supraviețui așa cum au supraviețuit Chateaubriand sau Baudelaire, ca topografi ai Kamchatkăi. Ca poet, Gautier nu era considerat egalul lui Hugo, nici al lui Musset; ca romancier, nu era de talia lui Balzac sau a lui G. Sand. Pe de altă parte, baleturile și articolele de ziar despre călătoriile sale i-au adus o anumită notorietate. Cu toate acestea, criticii nu și-au amintit decât de poeziile și romanele lui Gautier, lăsând în umbră scrierile sale de călătorie, în special *Voyage en Russie*, care a însemnat totuși foarte mult pentru Gautier, judecând după lungimea și calitatea sa. Grație numeroaselor exemple extrase din *Voyage en Russie*, care nu au mai fost explorate până acum, acest articol ilustrează influența lui Chateaubriand asupra lui Gautier și, prin urmare, a celui care a fost topograful acelei părți a Kamchatkăi, în cadrul a ceea ce a fost numită "călătoria literară", al cărei fondator a fost Chateaubriand.

Cuvinte-cheie : *Rusia, America, Kamchatka, artă picturală creștină*

GUSTAVE FLAUBERT : SRIITOR CĂLĂTOR SAU CĂLĂTOR SRIITOR?

Camelia MANOLESCU
Universitatea din Craiova, România
cameliamanolescu@yahoo.com

Gustave Flaubert, scriitor realist din secolul al XIX-lea, cunoscut pentru modul inedit de a-și concepe romanele, pentru impersonalitatea și impasibilitatea sa ca tehnici care l-au făcut unic în epocă, a fost și el tentat de jurnalul de călătorie la modă, dar pentru el călătoria a devenit o hrană a creației sale literare ulterioare și o descoperire a sinelui, a puterii sale de sugestie. Studiul nostru va trece mai întâi în revistă termenul de *călătorie* ca gen literar și *travel writing* ca variantă de scriere de-a lungul secolelor, apoi va analiza în detaliu statutul scriitorului realist Flaubert, care a fost în permanență în echilibru între două tendințe: *scriitor-călător* și *călător-scriitor*.

Cuvinte-cheie : *Flaubert, călătorie, jurnal de călătorie, scriitor-călător, călător-scriitor*

ÎN SPATELE UNEI VIZITE GHIDATE ÎN LAVENTILLE, MAHALA POPULARĂ DIN PORTUL SPANIEI : ANALIZA CAPITOLULUI *UP TO THE HILL* DIN ROMANUL *IS JUST A MOVIE* DE EARL LOVELACE

Lina MARIE-SAINTE
Universitatea Antilles, Martinica
lina.ms@wanadoo.fr

Capitolul *Up to the Hill* din romanul *Is Just a Movie* al lui Earl Lovelace îl duce pe cititor, într-o narațiune surprinzătoare, în mahalaua muncitorească Laventille din Trinidad. Acest articol, printr-o analiză naratologică, pune sub semnul întrebării realismul tehnicilor narrative din acest capitol. Romancierul folosește verosimilul pentru a insufla logica inițierii și a neobișnuitei excursii turistice. Adevărații călători nu par a fi implicați în dezvăluirea căutării inițiatice. Așadar, cui se adresează această căutare? Acest articol se înscrie într-o abordare postcolonială de valorizare a culturii caraibiene, al cărei romancier este unul dintre campionii autenticității în Trinidad.

Cuvinte-cheie : *narațiune inițiativă, carnaval, mahala, Earl Lovelace, literatură caraibiană*

HIBRIDITATEA DISCURSULUI TURISTIC ȘI RELIGIOS ÎN TRILOGIA *VOYAGE EN TERRE SAINTE DE PIERRE LOTI* (1894)

Shoshana-Rose MARZEL
Zefat Academic College, Safed, Israel
shoshi@marzel.com

În 1894, Pierre Loti a întreprins o călătorie în Țara Sfântă. La întoarcere, a publicat o serie de trei volume intitulate *Le Désert, Jerusalem și La Galilée*. Deși este prezentată ca un jurnal de călătorie, această trilogie este, de asemenea, narațiunea unui pelerinaj. Articolul nostru va căuta să demonstreze această ipoteză, analizând hibriditatea discursurilor tripticului, cel al turismului și cel al căutării spirituale.

Cuvinte-cheie : *Țara Sfântă, călătorie, turism, pelerinaj, căutare spirituală, loc sfânt*

CĂLĂTORIA CATHERINEI DE BOURBOULON (1858-1862) ÎN CHINA, MONGOLIA ȘI RUSIA

Qingya MENG
Universitatea de Studii străine Guangdong, Canton, China
mengqingya@gmail.com

Studiul nostru își propune să investigheze călătoria Catherinei de Bourboulon (1827-1865) împreună cu soțul ei, diplomat francez, din nordul Chinei până în Mongolia și Rusia, în timpul căreia a scris un jurnal, publicat după întoarcerea sa în Franța, în 1866. Relatarea reflectă atât compasiunea ei pentru mongolii care trăiesc în condiții mizere, cât și bucuria pe care o provoacă simțul ospitalității acestora atunci când ajunge într-un sat. Dar această viziune face parte și dintr-o relație ierarhică cu Celălalt. Studiul își propune să facă lumină asupra artei de a călători a lui Catherine de Bourboulon. Este un tip special de turism, lipsit de griji și cu inima ușoară. Călătorul povestește scene pitorești și descrie peisaje aspre în care trăiesc nomazi pașnici. Această călătorie, considerată de unii călători din secolul al XIX-lea, precum și de scriitorul Jules Verne, drept o adevărată aventură, este și astăzi necunoscută.

Cuvinte-cheie: *călătorie, China, Mongolia, Rusia, Catherine de Bourboulon*

CROCHIUL, UN GEN LITERAR VIATIC DIN ERA COLONIALĂ

Melissa MENGUE
Universitatea din Lorraine, Franța
melissamengue@gmail.com

Între 1914 și 1945, Africa a atras numeroși călători pasionați de exotismul colonial. Printre destinațiile propuse, Congo belgian, un teritoriu necunoscut cu o jumătate de secol mai devreme, a devenit o destinație turistică populară, la fel ca Algeria și Niger. Printre discursurile mediatice care laudă frumusețile acestei zone se numără și crochiul literar. Acest tip de narațiune, care are o structură formală specială, mediază un discurs ce consacră locuri banale ca locuri turistice. Folosind două exemple, *Croquis congolais* ale lui Charles Bulls și antologia *Moukanda*, vom prezenta, mai întâi, trăsăturile crochiului literar și circumstanțele în care este produs. Vom examina apoi importanța deosebită a crochiului literar în context colonial. În cele din urmă, vom arăta cum discursul literar generează "locuri" turistice.

Cuvinte-cheie : *Crochiu literar, călătorie, colonizare, Congo*

ON THE ROAD ÎN FRANȚA: ARTA DE A SE PIERDE FĂCÂND AUTOSTOPUL ÎN ROMANUL LUI SYLVAIN PRUDHOMME

Melanie SCHNEIDER
Universitatea Goethe Frankfurt, Germania
melanieschneider67@gmail.com

Genul *road-novel* se inspiră uneori din romanul picaresc, iar alteori din *Bildungsroman*. Cu toate acestea, cercetătoarea germană Șpela Virant observă că, în loc să contribuie la formarea identității protagoniștilor, *road-novel*, apărut în epoca postmodernă, promovează disoluția identității protagoniștilor. Acest lucru poate fi observat și în romanul lui Sylvain Prudhomme, *Par les routes*. Aici, însă, ne interesează modul cum se realizează această disoluție a identității subiectului și care sunt factorii care joacă un rol decisiv. Scopul nostru este, așadar, acela de a urmări disoluția identității autostopistului pe parcursul romanului. Analiza a arătat că drumul, mașina și autostopul, precum și caracterul turistic al călătoriilor sale sunt responsabile de pierderea identității sale. Astfel, analiza noastră susține observația lui Virant despre caracterul deconstructivist al *road-novel*-ului.

Cuvinte-cheie: *road-novel, auto-stop, dizolvarea identității individuale, turism*

ARTĂ ȘI ARTIFICII ALE PREFEȚEI VIATICE: CĂLĂTORI ÎN ORIENT

Samira SIDRI
Universitatea Chouaib Doukkali El Jadida, Maroc
smirnof1971@yahoo.fr

Acest studiu își propune să investigheze numeroasele forme ale prefeței în raport cu condițiile producerii sale și cu profilul prefațatorului, în anumite jurnale de călătorie din Maroc, Algeria, Egipt sau Turcia între secolele XVII-XX. Este interesantă diversitatea construcției sinelui în prolegomene, menită să conducă la o bună receptare a narațiunii. De la simplul călător în căutare de exotism până la misionarul fervent, prefețele jurnalelor de călătorie oferă o multitudine de strategii discursive în care ethosul naratorului invocă o retorică specifică genului viatic. Lady Montagu, Bugéja, Eberhardt, Montesquieu, Loti și alți călători invită cititorul nu doar să exploreze o experiență viatică, ci și să înțeleagă secretele unui proces retoric conștient.

Cuvinte cheie : *prefață, discurs viatic, călători în Maroc*

CĂLĂTORIILE LUI MICHEL LEIRIS

Jean TUFFÉRY
Universitatea Sorbonne, Franța
jean.tuffery@gmail.com

Studiul nostru își propune să înțeleagă rolul călătoriei în viața și opera lui Michel Leiris. Pentru Leiris, călătoria este în primul rând o evadare, cu valoare terapeutică, care îi permite să scape de dificultățile sale prin ruperea de mediul înconjurător. Nemulțumit de natura turistică a călătoriilor sale, el caută un alt mod de a călători, prin prisma profesiei de etnograf care, după cum speră el, îi va oferi posibilitatea de a stabili un contact autentic cu ceilalți. Deziluzionat de o misiune etnografică în Africa, el și-a dat seama că un contact adevărat poate fi realizat doar printr-o luptă comună împotriva colonialismului. Dezamăgit de numeroasele sale călătorii, se angajează în cele din urmă într-o călătorie fără întoarcere, încercând să se sinucidă.

Cuvinte-cheie : *autobiografie, poezie, suprarealism, etnografie, sinucidere*

DOUĂ PARODII ALE DISCURSULUI TURISTIC: *PAMUKALIE* (2003) DE EUGÈNE MEILTZ ȘI *MOLVANÎA* (2003) DE SANTO CILAURO, TOM GLEISNER ȘI ROB SITCH

Alain Vuillemin
Universitatea Paris-Est, Franța
alain.vuillemin@dbmail.com

Pamukalie, pays fabuleux de Eugène Meiltz și Christian Denisart, publicat în Franța în 2003, și *Molvania* de Santo Cilauro, Tom Gleisner și Rob Sitch, publicat tot în 2003 în Australia și tradus în franceză în 2006, cu un subtitlu neobișnuit: *La Molvanie. Le pays que si il n'existait pas, faudrait l'inventer*, sunt parodii ale unor ghiduri menite să ofere informații turiștilor pentru a descoperi locuri care pot fi vizitate. Dar aceste țări, Pamukalia, în Orientul Mijlociu și Molvania, în Europa Centrală, nu există. Din acest punct de vedere, sunt romane care reînvie noțiunea de "utopie", de loc inexistent, idealizat sau, dimpotrivă, denigrat. „Ce sunt aceste scrieri, mai exact? Unde își conduc cititorii aceste pastişe ironice, atrăgătoare și deranjante deopotrivă?” sunt întrebările la care își propune să răspundă acest articol.

Cuvinte-cheie : *parodie, ghid turistic, Europa centrală, Orient Mijlociu, post-totalitarism, roman*

DOSSIER VARIA

DE LA INTERTEXTUALITATE LA FIGURAȚIE POLITICĂ ÎN *JE VOIS DU SOLEIL DANS TES YEUX* DE NATHALIE ETOKE

Pierre-Suzanne EYENGA ONANA
Universitatea Yaoundé I, Camerun
eyonapiers@gmail.com

Acest studiu examinează implicitul în imaginarul literar feminist în romanul *Je vois du soleil dans tes yeux* de Nathalie Etoke. Pe baza unei simbioze între analiza intertextuală și sociocritica lui Pierre Barbéris, studiul arată, în cele trei părți, modul cum se desfășoară o estetică a subversiunii socio-politice, cu scopul de a elimina o ordine politică învechită într-o republică africană fictivă, Koumkana, prin intermediul strategiilor intertextuale și al altor manevre de camuflaj. Prin urmare, nu este vorba pur și simplu de a vedea o astfel de dinamică scripturală ca pe o simplă prezență a unui text în cadrul unui text. Acest lucru explică de ce studiul concluzionează că romanul lui Etoke se oferă pe sine ca un mod de existență inteligibil deoarece transformă sensul textelor care îl preced pentru a transmite viziunea scriitorului despre lume: a trăi bine împreună pentru binele tuturor.

Cuvinte-cheie : *marcă intertextuală, feminism, sociocritică, figurație, subversiune politică, viziune despre lume, conviețuire*

COEZIUNEA SOCIALĂ ȘI MODALITĂȚILE SEMIOTICE DE A TRĂI

Mahamadou Lamine OUÉDRAOGO
Universitatea Norbert Zongo, Burkina Faso
ouedlam2000@gmail.com

Prezentul studiu pune în discuție natura problematică a statutului semiotic al toleranței, al păcii și al conviețuirii. Considerate, conform lecturii politice, "stări de fapt", se dovedește, în lumina semioticii discursului, că acestea sunt mai degrabă "stări de spirit". În aceste condiții, calea semiotică ce trebuie construită în vederea obținerii păcii necesită o analiză semiotică a pasiunilor. O astfel de lectură ne reamintește locul pasiunilor în găsirea semnificației și atrage atenția asupra insuficienței acțiunii pentru a construi o lume a păcii în care viața să fie împărtășită. În plus, semiosfera permite delimitarea zonelor antropice necesare coeziunii sociale. Este nevoie să trăiești în armonie cu ceilalți, împărțind o sferă cu ei, respectând în același timp ceea ce îi individualizează. Dat fiind că tensiunea este omniprezentă în interacțiunile sociale, propunem dezvoltarea unei strategii pentru a le gestiona cât mai bine: inteligența socială.

Cuvinte-cheie : *inteligența socială, pasiune, semiotică, semiosferă, tensiune, a trăi*